

U KNJIZI "OBRED", ISTINITOJ PRIČI O PUTU JEDNOG SUVREMENOG EGZORCISTA IZ S
AD-a,
NAIŠAO
SAM
NA
JEDNU
ISTINITU
PRIČU
I
SVJEDOČANSTVO
JEDNE
ANNE (zbog njezine zaštite promijenjeno
joj je ime).

NJEZINO ŽIVOTNO SVJEDOČANSTVO ME SE DOJMILO PA VAM GA PRENOSIM U CIJEL
OSTI.

*"IMALA SAM PROBLEMA, ALI NISAM ZNALA DA SU ONI POVEZANI. DOK SAM
BILADJEVOJČICA, ČULA SAM BUKU KOJU LJUDI OKO MENE NISU ČULI, NA PRIMJER
TITAKTANJE SATA. TO MI JE JAKO SMETALO PA SAM PLAKALA I PITALA MAMU ŠTO
JETO, NO UVIJEK MI JE ODGOVARALA DA ONA NIŠTA NE ČUJE. ČINILO MI SE DA ĆU
POLUDJETI. USTO, U SVOJOJ SAM SOBI OSJEĆALA NEKU PRISUTNOST PA SAM SE
SKRIVALA POD POKRIVAČ. MAM JE MISLILA DA "izvodim gluparije", A JA SAM BILA JAKO
UPLAŠENA.*

KADA MI JE BILO SEDAM ILI OSAM GODINA, DOK BIH LEŽALA U KREKETU, ČINILO MI SE

DA ME NEŠTO GUŠI PA SAM MORALA USTATI DA MOGU DISATI. NEKOLIKO PUTA SAM SE GOTOVO UGUŠILA I MAMA MI JE MORALA IZVUĆI JEZIK. ODLAZILA SAM LIJEČNICIMA, A ONI SU GOVORILI DA SAM POTPUNO ZDRAVA, DA SU SVE TO SAMO DJETINJE FANTAZIJE.

KADA SAM NAVRŠILA DVANAEST, POČEO ME JE JAKO ZANIMATI SEKS. SEKS ME JAKO, PRETJERANO ZANIMAO. NARAVNO, TO JE BILO POGRJEŠNO, ALI TADA TO NISAM ZNALA. U ČETRNAESTOJ SAM POČELA SPOLNO OPĆITI, KATKADA I NA OGAVAN NAČIN. MENI SE TO ČINILO POTPUNO NORMALNO, NO U ISTO VRIJEME, NEGDJE DUBOKO U SEBI, DUBOKO SAM PATILA. NISAM DOVOLJNO POŠTIVALA SAMU SEBE, POSTALA SAM ANOREKSIČNA I VIŠE SAM PUTA POMIŠLJALA NA SAMOUBOJSTVO. OSJEĆALA SAM SE UŽASNO I POSTALA SAM OVISNA O NEKIM KAPIMA ZA KOJE SU MI REKLI DA ĆE MI POMOĆI DA LAKŠE ZASPIM.

U MEĐUVREMENU, IZVANA SE ČINILO DA JE SA MNOM SVE U REDU. UVIJEK SAM BILA SAVRŠENO NAŠMINKANA I LIJEPO ODJEVENA. KADA SAM SE ZAPOSILILA, GOTOVO SAM CIJELU PLAĆU TROŠILA NA ODJEĆU, PIĆE I ODLASKE U KLUBOVE.

KADA SAM POSTALA OVISNA O ONIM KAPIMA, IMALA SAM ŠESNAEST GODINA I MAMA JE POČELA MOLITI ZA MENE, NO ZA TO SAM SAZNALA PUNO KASNIJE. ZATO, KAD GOD BIH JE VIDJELA, STRAŠNO SAM JE MRZILA. HOĆU REĆI, ZBILJA SAM JE MRZILA. SADA ZNAM ZAŠTO, TADA NISAM ZNALA NIŠTA. OSIM TOGA, KAD GOD BIH NA TELEVIZIJI VIDJELA PAPU IVAN PAVLA II, ODMAH BI POBJEGLA ILI PROMIJENILA KANAL. NIKADA NISAM NI PRIVIRILA U CRKVU, ŠTO JE BILO JAKO ČUDNO JER SAM KAO DJEVOJČICA VOLJELA IĆI NA MISU.

TO SE NASTAVILO JOŠ NEKO VRIJEME SVE DOK MI NA KRAJU, KADA MI JE BILO DVADESET I OSAM, JEDNA PRIJATELJICA NIJE REKLA: "Pođimo do crkve sv. Ivana Lateranskog, tamo ćemo dobiti blagoslov." U TOM SAM SE VRIJEME OSJEĆALA VRLO LOŠE. NISAM MOGLA ZASPATI BEZ KAPI. BILA SAM ČAS ANOREKSIČNA ČAS BULIMIČNA. OSIM TOGA, IMALA SAM TAJ SABLASNI OSJEĆAJ DA ME NEČIJA RUKA PRITISKA NA KRIŽIMA, DA NETKO CIJELO VRIJEME DRŽI RUKU NA MENI. NEKOLIKO DANA PRIJE NEGO SAM OTIŠLA U CRKVU KAKO BIH DOBILA BLAGOSLOV, POČELA SAM GOVORITI: "Ne, neću ići. Zašto bih išla? Osjećam se izvrsno; treba mi samo momak, tada će mi biti dobro." USPRKOS TOME, PRIJATELJICA ME NAGOVORILA DA ODEM.

KADA SAM UŠLA U CRKVU, UČINILO MI SE DA ME NETKO LUPA PO GLAVI. NISAM RAZUMJELA ŠTO MI LJUDI GOVORE. NISAM IMALA NIKAKVIH REAKCIJA DOK SE NISAM NAŠLA PRED SVEĆENIKOM, A ONDA SAM BRIZNULA U PLAČ, JECAJUĆI I VIČUĆI TOLIKO DA SE NISAM MOGLA ZAUSTAVITI. SVEĆENIK ME PUSTIO DA SE ISPLAČEM. KASNIJE, KADA SAM SE VRATILA KUĆI, VIŠE NISAM BILA OVISNA O KAPIMA – TO JE PRESTALO PREKO NOĆI – A NESTA JE I SABLASTAN OSJEĆAJ DA MI NEČIJA RUKA PRITISKA KRIŽA. SVOJ NAČIN ŽIVOTA NISAM PROMIJENILA NI NAKON OVE REAKCIJE, SVE DO ONOG DANA KADA SAM OTIŠLA NA ISPOVIJED. KADA ME SVEĆENIK BLAGOSLOVIO, PALA SAM NA POD I POČELA VRIŠTATI I NAKON TOGA VIŠE SE NIČEGA NISAM SJEĆALA. SVEĆENIK MI JE REKAO DA ME ODVEDE OCU TOMMASU U CRKVU SCALA SANTA. OTIŠLA SAM TAMO, ON ME JE BLAGOSLOVIO I NIJE SE DOGODILO NIŠTA NEOBIČNO. KASNIJE SAM UPOZNALA OCA ALBERTA IZ CRKVE SV. ANASTAZIJE I ON MI JE POMOGAO DA SE VRATIM NA DUHOVNI PUT, MOLITVI I PRIPADNOSTI MOLITVENOJ ZAJEDNICI.

KADA SAM PONOVO POČELA MOLITI, NEGDJE U SEBI OSJEĆALA SAM SE MALO BOLJE, ALI IZVAN MI JE BILO SVE GORE I GORE. NOĆU SE IZNENADA NE BIH MOGLA POMAKNUTI, KAO DA ME NEŠTO PRIJEČI. U TO SAM VRIJEME PUNO PLAKALA I GOVORILA SAMA SEBI DA SAM PO SVOJOJ PRILICI POLUDJELA. ISPRIČALA SAM TO OCU ALBERTU, A ON MI JE REKAO: "Kada se to dogodi, počni moliti." BILO MI JE VRLO TEŠKO MOLITI JER SE U TIM TRENUCIMA NISAM MOGLA SJETITI RIJEČI NI JEDNE MOLITVE. SJEĆAM SE DA BIH NA POČETKU REKLA JEDNOSTAVNO: "**Marijo, Marijo, Marijo, pomози, pomози, pomози mi!**"

ZATIM SAM POČELA MOLITI ZDRAVOMARIJU I TO MI SE VIŠE NIJE DOGAĐALO. JEDNOGA DANA OTAC ALBERTO JE NADA MNOM MOLIO PSALAM 90, A JA SAM POČELA POVRĆATI I OSJEĆALA SAM SE ZBILJA LOŠE. DOK SAM POVRĆALA, NEPREKIDNO SAM RAZMIŠLJALA: "Zašto povraćam?" OSJEĆALA SAM NEKO GUŠENJE, ALI NISAM ZNALA ZAŠTO JE TO. OSIM TOGA, IMALA SAM NEOBIČNU VIZIJU NEKAKVA OBREDA PRI KOJEM SU LJUDI PJEVALI LITANIJE. OTAC ALBERTO MI JE REKAO DA MI JE MOŽDA POTREBAM EGZORCIZAM. REKLA SAM U SEBI: "Meni? Osjećam se izvrsno." BILA SAM UVJERENA DA SVE TO ČINIM SAMO ZATO DA NA SEBE SVRATIM POZORNOST.

NEKAKO U TO VRIJEME UPOZNALA SAM SVOJEGA SADAŠNJEG SUPRUGA I NAKON TOGA STVARI SU KRENULE ZBILJA NA GORE, OSOBITO NAKON ŠTO SMO DALI DA NAM SE BLAGOSLOVI ZARUČNIČKO PRSTENJE. U TOME SAM TRENUTKU IZGUBILA SVIJEŠT I ZLODUH SE PRVI PUT OČITOVAO I REKAO PUTEM MOJIH USTA MOJEM SADAŠNJEM SUPRUGU DA ĆU GA UBITI AKO ME OŽENI.

OD TADA SAM SE POČELA OSJEĆATI ZBILJA BOLESNO. IMALA SAM PROBLEMA SA

JAJNICIMA, SA ŽELUCEM, NEPREKIDNO ME JE BOLJELA GLAVA. ONO NAJGORE ŠTO MI SE IKADA DOGODILO BILO JE TO ŠTO SAM SE JEDNOG JUTRA PROBUDILA, A JEDNA STRAN TIJELA MI JE BILA POTPUNO ODUZETA. OTIŠLA SAM U BOLNICU I ONDJE SU MI DIJAGNOSTICIRALI MULTIPLUSKLEROZU.

IMALA SAM DVA VELIKA PROBLEMA: NAJPRIJE RUKA, A ZATIM I NOGA. BILE SU MI POTPUNO ODUZETE; NISAM IH VIŠE OSJEĆALA. LIJEČNICI NISU BILI BAŠ OPTIMISTIČNI. PRIJE ILI KASNIJE TREBALA SAM IZGUBITI SPOSOBNOST POKRETANJA UDOVA, NO PODVRGNULA SAM SE TERAPIJI KORTIZONOM, NASTAVILA SAM PRIMATI BLAGOSLOV I U MOJEM SLUČAJU BOLEST SE POTPUNO ZAUSTAVILA. MALO-POMALO NESTAJE. LIJEČNICI ŽELE DA NASTAVIM TERAPIJU KORTIZONOM, NO JA GA RADIJE NE BIH UZIMALA, POSEBNO NE SADA KADA SAM SE PREDALA U BOŽIJE RUKU. IPAK, MORAM REĆI DA MI OTAC ALBERTO STALNO GOVORI DA NASTAVIM S TERAPIJOM JER KAŽE DA JE BOG STAVIO ZNANOST U ČOVJEKOVE RUKU.

U TO SAM VRIJEME POČELA VIĐATI OCA FRANCESCA BAMONTEA I MUŽ JE REDOVITO DOLAZIO SA MNOM NA EGZORCIZME. CIJELO TO VRIJEME I DALJE SAM SUMNJALA U SEBE, U TO DA MI JE EGZORCIZAM UOPĆE POTREBAN. I DALJE SAM MISLILA DA SVE TO ČINIM SAM ZATO DA BIH SKRENULA POZORNOST NA SEBE. OTAC FRANCESCO IZVEO JE MALI POKUS.

(Kako bi dokazao da Annine priče nisu izmišljene, otac Bamonte je donio plastičnu vrećicu u kojoj je bio skriven jedna predmet. Zapovjedio je zloduhu da u ime Isusa Krista kaže koji je to predmet. Zloduh se prvo opirao, no na kraju je, na uporno navaljivanje oca Bamontea, točno rekao koji je to predmet: bio je to par rukavica koji je pripadao ocu Piju.)

TO ME JE MALO UPLAŠILO, NO BAREM SAM ZNALA DA NISAM LUDA; SVE SAM SHVATILA I BILA SAM MIRNA. REKLA SAM SEBI: U REDU, SADA ĆEMO GA SE RIJEŠITI.

POSLIJE VJENAČANJA OTIŠLI SMO NA MEDENI MJESEC; BILO JE TO KAO NEKO HODOČAŠĆE I POSJETILI SMO RAZNE CRKVE I SVETA MJESTA U ITALIJI; OTPUTOVALI SMO I SV. GEMMI U LUCCU, SVETICI KOJA MI JE BIL POSEBNO BLISKA JER SAM ČITALA O NJEZINOM ŽIVOTU. U TO SU MI VRIJEME REKLI DA NEĆU MOĆI ZATRUDNJETI PA SAM MOLILA ZA NJEZIN ZAGOVOR. ČIM SAM OTIŠLA S GROBA SV. GEMME, POČELA SAM SE OSJEĆATI JAKO LOŠE. PREVIJALA SAM SE OD BOLOVA U JAJNICIMA I

MATERNICI. ODVELI SU ME U BOLNICU, GDJE SU MI DIJAGNOSTICIRALI CISTU DUGAČKU PET CENTIMETARA. KADA SAM DOŠLA U RIM, VEĆ JE NARASLA NA DESET. TREBALA SAM BITI OPERIRANA, NO SITA SE MALO-POMALO, SAMA OD SEBE, SVE VIŠE SMANJIVALA ŠTO SAM JA TAKOĐER PRIPISALA MOLITVAMA ZAJEDNICE (u to sam vrijeme bila članica jedne molitvene skupine i uvijek smo pomagali jedni drugima). MISLIM I DA SU MI PUNO POMOGLE MOLITVE MOJE MAJKE. BILO KAKO BILO, PRIDRŽAVALA SAM SE TERAPIJE KOJU SU MI PROPISALI U BOLNICI I SVA MJESECA KASNIJE SAM ZATRUDNJELA TAKO DA SADA IMAM PREKRASNO OSMOMJESEČNO DJETEŠĆE.

KADA SAM SE UDALA, MISLILA SAM DA ĆU SE RIJEŠITI ZLODUHA, NO TO SE NIJE DOGODILO. TIJEKOM EGZORCIZAMA, ZLODUH SE OKOMIO NA MOJEG SUPRUGA. ONDJE SAM MU REKLA JEZIVE STVARI, A TO SE DOGĐALO ČAK I KOD KUĆE.

SJEĆAM SE DA SMO JEDNE VEČERI SJELI ZA STOL DA VEČERAMO. SUPRUG JE BLAGOSLOVIO JELO I NAKON TOGA NE SJEĆAM SE VIŠE ŠTO SE DOGODILO. PROBUDILA SAM SE NA KREKETU SVEZANIH RUKU, MUŽ JE STAJAO U BLIZINI BEZ DAHA I DOIMAO SE ŠOKIRANIM. KADA SAM GA UPITALA ŠTO SE DOGODILO, ISPRVA MI NIJE HTIO REĆI. DOK JE BLAGOSLIVLJAO JELO, OČITOVAO SE ZLODUH I REKAO MU: "Pazi jer ćeš se sada ugušiti. Znam da me se bojiš. Praviš se da me se ne bojiš, ali ja znam da me se bojiš." U JEDNOM TRENUTKU ZLODUH JE REKAO: "Izluđuješ me jer te ne mogu dodirnuti! Nije mi dopušteno da te dodirnem."

JEDNOM DRUGOM PRILIKOM SUPRUG I JA GLEDALI SMO NA TELEVIZIJI FILM O PAPI IVANU PAVLU II I JA SAM BRIZNULA U PLAČ. POKUŠAO ME UTJEŠITI: "Ne plači, Ivan Pavao II je na nebu i moli za tebe." OKRENULA SAM SE PREMA NJEMU I IZGOVORILA MU SVAKAKVE PROSTOTE JER TO NISAM BILA JA. BIO JE TO ZLODUH.

BOGU HVALA, MOJ JE SUPRUG ZNAO KAKO ĆU IZAĆI NA KRAJ S TIM. NIŠTA NIJE ODGOVORIO, POČEO JE MOLITI.

CIJELO TO VRIJEME IMALA SAM OPSESIVNE MISLI. SVAKI PUT KADA SAM MORALA OTIĆI K OCU FRANCESCU, OPSJEDALA ME JE MISAO: "Kamo odlaziš? Sada ćeš ispričati svećeniku gomilu gluposti, gledat ćeš ga u oči i lagat ćeš mu" I U SEBI SAM MU GOVORILA NAJSTRAŠNIJE STVARI.

STALNO ME JE PRITISKALA NEKA TEŽINA. KAO DA JE NA MENI BIO TEŽAK TERET. NISAM MOGLA RADITI. NISAM MOGLA ČISTITI, NISAM MOGLA OPRATI NI SVOJE DIJETE JER JE TO OD MENE ZAHTIJEVALO SILAN TRUD. BILA SAM ISCRPLJENA. OTAC FRANCESCO JE MOLIO NADA MNOM I POČELA SAM SE OSJEĆATI BOLJE. MALO-POMALO OSJEĆALA SAM DA SE OSLOBAĐAM TOGA TERETA.

NAKON EGZORCIZAMA VRLO SAM UMORNA, ALI STVARI VIDIM PUNO JASNIJE, A BOL NESTAJE. OTAC FRANCESCO MI JE POMOGAO DA SHVATIM DA NISAM LUDA. NISAM VJEROVALA DA SAM OPSJEDNUTA, ALI EGZORCIZMI SU MI POMOGLI DA TO SHVATIM. NIKADA NE BIH POMISLILA DA SE TAKVE STVARI DOGAĐAJU, NO SADA ZNAM. SVE ŠTO MOGU REĆI JEST OVO: AKO JE GOSPODIN STVORIO EGZORCISTE, ZA TO JE MORAO POSTOJATI NEKI RAZLOG. SOTONA POSTOJI I DJELUJE NA LJUDE, A DA ONI TO I NE ZNAJU. DA LJUDI NISU MOLILI ZA MENE, SADA VJEROJATNO NE BIH BILA OVDJE."

U studenom 2006. Anna je napokon bila oslobođena zloduha a simptomi o kojima je ovdje bilo riječ potpuno su isčezli. Otac Bamonte vjeruje da je njezino opsjednuće prouzročio sotonistički obred izvršen nad nekim njezinim rođakom četiri generacije ranije uz pomoć kojega su njezini članovi obitelji željeli steći moć, zbog čega su zloduhu žrtvovali jedno novorođenče (bio je to upravo onaj obred za koji je sam Anna rekla da ga je vidjela dok je otac Alberto molio nad njom). I premda nikada nije uspio provjeriti jesu li njezine tvrdnje točne, zloduh je, po riječima oca Bamontea, tijekom egzorcizama često pjevušio litanije koje su pjevali sudionici ovoga obrda. Melodija je bila vrlo slična jednoj od onih pamtljivih pjesmica koje se čuju uz TV reklamu za jedan popularan aperitiv. Svaki put kada bi se na TV ekranu pojavila ova reklama, Anna bi osjetila neodoljivu potrebu da promijeni kanal, premda nije znala objasniti zašto ima tu potrebu.

OVO SVJEDOČANSTVO, KAO I MNOGA DRUGA SLIČNA, NAM GOVORI DA ZLO POSTOJI I DA NASTOJI UĆI U NAS I DJELOVATI PREKO NAS. MISE, PRIČESTI S HOSTIJOM, ISPOVIJEDI, MOLITVE SPREČAVAJU ZLODUHE DA NAM NAPAKOSTE. DRŽIMO SE TOGA I UČVRŠĆUJMO SVOJU VJERU U GOSPODINA ISUSA KRISTA, NJOGVOG OCA, BOGA OCA, I SVETOGA DUHA, U MARIJU DJEVICU, ARKANĐELA MIHAELA I DRUGE ARKNĐELE, ANĐELE, SVECE I SVETICE, BLAŽENIKE I BLAŽENICE. SVI NAS ONI ČUVAJU.